

Autor:

Pepe Escobar

V okolí Perského zálivu se ukrývá spousta nanejvýš kompromitujících tajemství. Jedním z dost možná největších je afghánská heroinová stezka – jejíž jsou Spojené arabské emiráty zlatou křižovatkou mezinárodní, bilionové operace na praní drogových peněz.

V těchto opiových válkách 21. století maková sklizen z Afghánistánu krmí trh s **heroinem** nejen v Rusku a Íránu, ale především v **Americě samotné**. Až 93 % světové produkce **opia** pochází z Afghánistánu.

Navzdory převládajícímu západnímu mínění se nejedná o operaci afghánského Tálibánu. Klíčová otázka – v kruzích atlanticistů tabu – zní, kdo sklizeň opia kupuje, přetváří ji na heroin, ovládá exportní cesty a kanály a následně ji prodává se ziskem, vedle něhož se daně, vybrané v afghánských horách od pěstitelů Tálibánem, krčí v rohu jako Popelky.

Podle dominantního narativu Washington v roce 2001 vybombardoval Afghánistán v aktu „sebeobrany“ po 11. září, nastolil „demokratickou“ vládu a ani po 16 (článek je z léta 2017, pozn. DP) letech odtud neodešel, protože země zůstává důležitým bojištěm globální války s terorismem proti al-Kájdě a Tálibánu,

Washington doposud vydal na obnovu Afghánistánu přes 100 miliard dolarů, dalších **8,4 miliard** pak údajně v „protidrogových programech“. Operace Trvalá svoboda, společně s „osvobozením“ Iráku – vyšly na těžko uvěřitelných několik bilionů dolarů. Přesto heroinová cestička z Afghánistánu stále vzkvívá. *Cui bono?*

Je libo SIGAR?

Vyčerpávající studie problematiky afghánského opia popisuje setrvalý vzestup produkce opia v této asijské zemi i rozšiřování mákem osetých ploch: „V roce 2016 byla produkce opia ve srovnání s rokem 2001 asi 25krát vyšší: zvýšila se ze 185 tun v roce 2001 na 4800 tun v roce 2016“.

Jiná zpráva vydaná orgánem skrývajícím se za rozkošným akronymem SIGAR ((Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction – zmocněnec amerického Senátu pro obnovu Afghánistánu) dokonce jemně naznačuje na spjatost operace Trvalá svoboda a masivní rozšíření užívání heroinu v Americe.

Afghánistán je prolezlý žoldáky, odhady se pohybují od 10 000 až do vyšších desítek tisíc. Armáda i veteráni v soukromých službách jsou často zapojeni do chodu heroinové stezky – v mnoha případech pro osobní obohacení. Rozhodující je ovšem financování ilegálních operací amerických tajných služeb, které je třeba utajit a tak vyjmout z dohledu amerického Kongresu.

Jistý zpravodajský zdroj z Perského zálivu s bohatými zkušenostmi napříč Pentagonem vymezeného „oblouku nestability“ mi vyprávěl o svých zážitcích s australským zpravodajským operativcem v Afghánistánu. „Bylo to někdy v roce 2011. Prý předal americké armádě tajné službě i CIA zprávy o afghánském obchodu s heroinem, že k pašování heroinu ze země slouží i americké vojenské konvoje vyplouvající z pákistánských přístavů, velká část z toho jako surové opium coby náklad zpět domů k distribuci.

Odpovědí mu bylo mlčení.

Při jednom setkání se mu povedlo rétoricky zahnat klíčové důstojníky tajných služeb do kouta a domáhat se vysvětlení, proč s tím nic nedělají. Odvětili, že USA se pokouší získat si přízeň obyvatelstva a možnost volně pěstovat mák je nejlepším klíčem k jejich srdcím. Dostalo se mu také varování, že pokud se o tom ještě někdy zmíní, domů do Austrálie se vrátí v černém pytli.

Zdroj si trvá na svém: „Vnější operace CIA jsou financovány z těchto zisků. Nařčení, že Talibán prostřednictvím obchodu s heroinem financuje své operace, mělo účelově odvést pozornost.“

Tím se dostáváme také k hlavnímu motivu, který přiměl prezidenta Trumpa konat proti svým instinktům a odsouhlasit nové navýšení vojenské přítomnosti v Afghánistánu. V osvědčené tradici opiových válek proradného Albionu 19. století, kdy se opiem platilo za čaj a hedvábí z Indie a daně z dovozu tohoto hedvábí a čaje zaplatily stavbu mocného britského námořnictva, vládce moří, se CIA díky mnohamiliardovému obchodu s heroinem vypracovala na jednoho z nejvlivnějších hráčů. Trump jí nemůže zatnout tipec, chybí mu totiž spojenci. Armáda drží se CIA, vojenští důstojníci v Trumpově okolí jsou tudíž k ničemu.

Dobře to zapadá do modu operandi CIA.

Uplynulé dekády nabízejí přehršel příkladů, nejslavnějším jistě je tzv. zlatý trojúhelník za války ve Vietnamu, kdy CIA vnutila hmongským domorodcům z Laosu obchod „potravinou za opium“ – to vše doplněné zařízením na rafinaci heroinu ve velícím středisku CIA na severu Laosu a zařízením hanebné Air America k vývozu opia.

Celý příběh odhalil profesor Alfred McCoy's ve svém zásadním díle *The Politics of Heroin in Southeast Asia* (Heroinová politika v jihovýchodní Asii), z níž se mohli v Langley zbláznit.

Jejím současným protějškem může být **nedávno vydaný počin** italského novináře Enrica Piovesana Nové opiové války v Afghánistánu.

Air America znovu na scéně

Zdroj z pákistánských tajných služeb s bohatými kontakty v pašunských kmenových oblastech mluví o ještě výbušnějších odhaleních: „Podle našich nejspolehlivějších informací přivedla CIA do Afghánistánu své ‚proxies‘ z al-Káidy/Islámského státu, aby tak ospravedlnila rozmístění dalších amerických vojáků“. To by zapadalo do vysvětlení Trumpa pod tlakem svých generálů.

A pak je tu Moskva. Minulý týden ruské ministerstvo zahraničí rozhodně odsoudilo „cizí bojovníky dopravené neznámými helikoptéry“ jako pachatele masakru hazárských šítů na severu Afghánistánu: „Velení sil NATO, které kontrolují letecký prostor nad Afghánistánem, tyto incidenty zatvrzele přehlíží.“

Těžko si představit závažnější incident, než když Moskva odsuzuje části Američany vycvičené afghánské armády, že po boku NATO provádějí tajné ilegální operace na podporu džihádistů. Ruská rozvědka už delší dobu diskrétně naznačuje, že američtí špióni tajně sponzorují Islámský stát v Afghánistánu – „ISIS Chorásán“.

Ruská zpravodajská komunita si **velice dobře uvědomuje existenci** afghánské kapitoly nové velké hry. Ruští občané jsou „vedlejšími ztrátami“ afghánské heroinové stezky právě tak jako Američané. Ruské ministerstvo zahraničí se snaží vysledovat, jak se do Afghánistánu ilegálně dostávají tuny chemikálií ze zemí jako „Itálie, Francie, Nizozemsko“ a jak USA ani NATO proti fungování této obchodní trasy nedělají vůbec nic.

Air America totiž nikdy nezanikly – jen se z džunglí jihovýchodní Asie přestěhovaly do vyschlé křižovatky střední a jižní Asie.

Analýza Pepeho Escobara **vyšla** na zpravodajském webu Sputniknews.com 25. srpna 2017